

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

De triplici osculo B. Mariæ Magdalenæ: conuersio vt fuerit planè mirabilis
de ipsius pœnitentia triplici, & in quibus eam imitari debeamus. Sermo V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

entem vel sepultus habuit, resurgens post matrem suam primo eidem apparuit, Apostolis denique hanc Apostolam, postremo genibus (puta Marfilienibus) dedit Euangelistam. Septima, quod hanc non modo supra sexus, verum etiam supra naturam facultatem extulit. Nam triginta annis in vasta eremo, non solum penitentiam, sed anachoresis etiam speculum, ac prope initium, vixit mundo incognita: utpote magis angelicam quam humanam vitam ductens, ubi (quod nulli sanctorum legitur donatum) septenis horis quotidie in archera, manibus angelicis leuata, miris celestibusque recreabatur consolationibus. Octava, est placidus, tranquillus, felicissimus, atque mirum in modum illustre transitus eius de hac vita misera ad brauium eternitatis. Nam dormitionis sue die statuto (quem praesens atque praedixit) in oratorium beati Maximini angelorum manibus ducta, atque in aere ante altare subleuata, ut Eucharistiae sacramentum, radiosa facie, deuotioneque magna sumpsit, inter angelorum manus, velut obdormiens dulci somno, odore fragrantissimo corporis sui, non minus septem diebus accedentes refecit. Nona, quod inter Seraphim, supremo videlicet choro angelorum (ut pie creditur) non inferior Apostolis est coronata. Decet enim, ut quae in terris olim charitate perfectior, gratia plenior, meritisque fuit ditior, misericordia in caelis ac gloria sit sublimior. Decima, quod ab Ecclesia vniuersa, generatim solenni honore, celebrique memoria honoratur, idque tanto deuotius, quo generalius nos omnes sumus peccatores, omnes nos oportet fore penitentes. Omnes igitur decet tam commendatam eius in Euangelio memoriam venerari, quos delectat tam felicitas mutationis, puta ex peccatrice, & diaboli alumna subito filiam Dei fieri, discipulamque ac spousam amicissimam Iesu Christi. Omnes, inquam, delectat, tam perfectae conuersionis, tam feruidae delectationis, tamque perseverantis fidelitatis memoriam festiuo cultu venerari, quibus cordi & desiderio est imitari, miserante atque iuuante nos Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula, Amen.

Marc. 16.
Vita eremitica B. Magdalene quam fuerit perfecta.

Mors B. Magdalene quam fuerit felix.

Beatitudo B. Mariae Magdalene quanta sit. Solemnitas festi B. Magdalene quae celebris.

IN EADEM SOLENNITATE.

De triplici osculo, B. Mariae Magdalene conuersio ut fuerit plane mirabilis, de ipsius penitentia triplici, & in quibus eam imitari debeamus. Sermo V.

Haec postquam intrauit, non cessauit osculari pedes meos. Lucæ VII. Charissimi fratres, tria osculorum nouimus esse genera, quibus accedenti quidem ad Dominum seu principem, gratia aut quaeritur, aut inuenta augendaque familiariter exercetur. Est enim osculum humilitatis seu ad pedes cuius obtinere gratiam quaerit, reconciliationis, aut gratiae petendae signum. Est aliud ad manus, quasi certioris iam fiduciae de gratia praesumentis indicium. Est tertium ad os amicitiae maioris, haud dubium fruendae exercitium. Per haec tria osculorum genera quibus B. Maria Magdalena siue corporaliter, siue spiritualiter Christum osculata est, tres status siue tres viuendi ordines intelligimus, in eadem sancta muliere repertos, extra quos nullus inuenitur alius Deo dicatus, aut saluti congruus, & ad hos omnes professio nostra nos instituit (tamen non ab omnibus attingantur) quare, & forsitan

Osculum triplicem quod sit.

Osculum
triplex quid
signet.

Pœnitentiã
B. Mariæ
Magdalene
vt fuerit ve-
hemens.

Pœnitentiã
B. Mariæ
Magdalene
vt fuerit inte-
gra.

Pœnitentiã
B. Mariæ
Magdalene
vt fuerit vere-
cunda &
humilis.
Luc. 18.

Pœnitentiã
B. Mariæ
Magdalene
vt imitemur

Vitæ B. Ma-
gdalene
perfectio
quanta fue-
rit.

non incongruè beata Maria Magdalena ordinis nostri patrona & habetur, & est, quod suo exemplo veluti dux præcedens, nos instruat, suo merito ducat & iuret. Sunt autem status isti, pœnitentiũ, actiuorum & contemplatiuorum: qui alias incipientium proficientium & perfectorum dicuntur: Vita pœnitentiæ quomodo in ea reperiatur, hodiernum Euangelium luce clarius manifestat: quod conuersionem eius vehementem ac integram, verecundam & lachrymosam, humilem deniq; effert ac deuotam. Vehemens quippe fuit eius pœnitentiã, quæ neque conuiuantium multitudine, neq; pharisaicum cumiditate, neq; Christi vel maiestate licet admodum humili, vel innocentia arcebat, super conuiuas ingressa, ægra Dominum inter epulas animæ suæ medicinam quæsiuit, lachrymarum aquam obtulit, sanitatem vt expetijt, consecuta est. Non poterat se diutius continere, quandoquidem præteritæ vitæ tam magno tenebatur odio, ad eò mortem detestata, vitæ fontem sitiijt, tanta flagrauit ad Christum charitate vt vel minima morula nimis ei protelata videretur, si Dominum, donec à mensa surgeret, vel solus inueniretur quantalucunq; præstolari iussa fuisset. Integra, quia nõ modo peccata, sed etiam peccatorum occasiones, renunciando abdicauit, nec solum abdicauit, verum etiam nihil sibi reseruans, cuncta, quibus ante ad iniuriam creatoris seruauerat mundo, nunc mundo subtraxit, & Christo in holocaustum obtulit. Genas, oculos, labia, crines, manus, vnguenta, facultates, & quicquid euulmodi fuit, quo iam pridem lasciuire consueuerat, ad Christi pedes exiuit, Christi ministerio subiecit. Verecunda fuit etiam eius pœnitentiã & humilis, quoniam quidem non audebat in faciem Domini accedere, vt pote quam ante longo tempore impiè viuendo cõtēpserat, veluti alter publicanus, qui ad celos ne oculos quidem audebat leuare, retro accessit, secus pedes domini stetit, procidit, illos lachrymis vbertim rigãtibus lauit, capillis, quibus preciosissus aut charius olim non habuerat extersit, indignam se sentiens, cuius lachrymæ (quas tamen continere neque poterat neque volebat) sanctissimos Domini pedes diu tangerent: rorãte præterea in se Spiritu sancto, ceu tota liquefacta, oscula imprimendo, gratiam exhauriendo non potuit satiari. In quo pariter quam lachrymosa, quamq; deuota eius fuerit pœnitentiã liquet. Hoc primum fuit osculum, quo mulier amorosa non minus corporaliter, quam spiritualiter ad pedes Iesu gratiam eius sibi conciliauit, hic status pœnitentiũ hoc exemplar incipientium. Hãc summopere imitari deberemus, quia reuera ad pœnitentiã vocati sumus, pœnitendo incipimus, pœnitendo proficimus, pœnitendo consummamus, quia tota vita nostra pœnitentiã est, licet pro dolor, quasi magnorum iustorum opera haberemus, de peccatis nostris parum anxij, parum solliciti sumus: ne dicam quod forsitan ea quandoque magis in oblectatione, quam amaritudine recolimus. Sed de hoc satis.

Secundum & tertium statum, actiuorum scilicet, seu proficientium, & contemplatiuorum, seu perfectiorum propter diuinæ gratiæ exuberantiam simul habuit, quia à perfectione inchoauit beata Maria Magdalena: virique tamen (quod facillè ex Euangelio constat) pro tempore operam dans, vsque ad Christi ascensionem, post quam contemptis omnibus terrenis, post habitam etiam quantumlibet sanctis in publico actibus, contemplatiuæ vitæ, spiritualibus theorijs, mentalibus excessibus vifa est potius vacare. Deo quippe soli inhaerens.

inhærens, angelicam magis, quam humanam ducebat vitam in terra. Et hic duo fuerunt oscula alia: alterum quidem, quod in ordine esset secundum, ad manus, quasi per gradus ab imis ad summa se leuando, quod (vt dixi) proficientem, seu actiuam vitam significat, in qua beata Magdalena postquam ad pedes Domini peccata deposuerat, sanctitatē induerat, & (vt verbis vtar diuini Bernardi) Aethyopissa pellem mutauerat, in nouum restituta candorem, fiducialiter ad manus Dñi se erigebat, siue spiritali dūtaxat, siue etiā corporali osculo, pro recepta gratia gratias agens. Cognoscebat. n. q̄ & q̄lis ante fuerat qualis modo, & per quem facta esset. Sciebat quoque, q̄ qui dederat ei pœnitendi voluntatem ac resurgendi facultatem, adderet etiam necesse foret continendi virtutem, quandoquidem nihil ei prodesset tunicam suam, si iterum indueret illam: aut postquam lauisset pedes suos, rursus inquinaret illos: quin potius opus fore vt sibi decorem adderet continentia, dignos pœnitentia fructus, opera iustitia, indumenta pietatis: quæ quidem à Christo accipiendo, & in illis se exercēdo, ad manus eius osculum secundum dedit (siquidem ita fieri cernimus, vt recipiendo munus dantis osculemur manus) quod quid aliud fuit (vt bis dicam) quam vt post singularissimæ conuersionis & familiarissimæ conuersationis gratiam ad Christum inter excellentissimas virtutes, inter præcipua gratiarum munera sibi collata, nihil sibi ascriberet, sed eius nomini (à quo habebat omnia) daret gloriam. Sic nobis quoque ornatum vitæ eius actiuæ, hoc est virtutes, videlicet humilitatem, mansuetudinem, continentiam, compassionem, pietatis amore imitari satagentibus, sicut absque industrijs nostris & laboribus nihil est sperandum, ita de eisdem non est præsumendum, sed de manu gratia eius cuncta expectare, & pro receptis osculum gratitudinis decet nos non omittere, ne & quæ recepimus, & quæ recipere poteramus, vtraque nobis subtrahantur. Porro, de tertio oris osculo quod beata Magdalena non tam dedit, quam accepit, quod verè contemplationis, mundi cordibus, perfectis tantum & Dei amore flagrantibus datur gustandum ego vt huius inexpertus, vobis tractādum, quærendum & experiendum (quandoquidem nemo scit, nisi qui accepit) relinquo. Quod vobis beata Mariae Magdalene meritis concedat Iesus Christus eiusdem sanator & sponsus, qui sine fine viuunt & regnat in secula benedictus Amen.

Bernardus.

Cant. 3.

IN EADEM SOLENNITATE.

Vt beata Maria Magdalena bifariam optimam elegerit partem, & cuiusmodi fuerit eius post conuersionem vitæ institutum.

Sermo VI.

Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea. Meministis fratres charissimi isthæc verba tum locutum esse Dominum, quando Martha sororem suam B. Mariam Magdalenam, cuius hodie solennitate lætamur, tanquam ociosam, accusauit, quibus eam non solum contra foris accusationem defendit, sed ipsum etiam illius tràquillum ocium in quieto Martha negotio antepofuit. Non timemus ne fortè errauerit Dominus, quia sapientia est. Error enim in Deum cadere non potest. *Maria, inquit,*

opt.